

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Daniela Spratka, Ph.D., ve věci

žalobce: **Služby Bruntál s.r.o.**
sídlem Slovenská 79/4, 792 01 Bruntál
zastoupený obecným zmocněncem J. M.

proti
žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**
sídlem 28.října 117, 702 18 Ostrava

o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 23.3.2016 č.j. MSK 14145/2016, ve věci
umístění stavby

takto:

I. Návrhy žalobce na přerušení řízení, spojení tohoto řízení s řízením sp.zn. 22 A 152/2016 a na přistoupení dalších účastníků do řízení se **zamítají**.

Shodu s prvopisem potvrzuje

II. Žaloba se **zamítá**.

III. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce brojil proti výše uvedenému rozhodnutí žalovaného, kterým bylo potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Bruntál (dále jen „stavební úřad“) ze dne 14.12.2015 č.j. MUBR/86026-15/Iva-Výst.9741/2015/Iva, jímž byla zamítnuta žalobcova žádost o vydání rozhodnutí o umístění stavby „Rodinný dům číslo popisné X, Bruntál, Karlovec“.
2. Podáním doručeným ve lhůtě pro podání žaloby žalobce kromě velkého množství zcela obecného textu a jakýchsi citací vytržených z neznáma namítl, že předložil v průběhu řízení před stavebním úřadem studii posouzení záměru stavby a vlivu na krajinný ráz, správní orgány se tím ale odmítly zabývat. Podle žalobce byl stavební úřad povinen vyžádat si před vydáním stavebního povolení rozhodnutí okresního hygienika a v podkladech pro rozhodnutí stavebního úřadu chybí vyjádření žalovaného jakožto dotčeného orgánu státní správy, když stavba rodinného domu je umísťována v chráněném území. Žalobce také oznámil podjatost pracovníka správního orgánu a o tom nebylo rozhodnuto.
3. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby s tím, že napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě přesvědčivě zjištěného skutkového stavu. Žaloba je zmatečná a v podstatě nesouvisí s žádostí o vydání územního rozhodnutí.
4. Krajský soud nařídil ve věci jednání na 19.12.2018, to se však neuskutečnilo, neboť téhož dne ráno telefonovala soudu osoba, která se představila jako zástupce žalobce J. M., s tím, že cestou k soudu měla dopravní nehodu, čeká na odtahovou službu a nemůže se dostavit. Na výzvu soudu předložil poté žalobce plnou moc pro zmocněnce J.M. a zakázkový list BP Autosport s.r.o. z 19.12.2018 pro zákazníka Služby Bruntál s.r.o. Soud vyhodnotil tento doklad jako nedostatečný k prokázání telefonického tvrzení zmocněnce žalobce o dopravní nehodě, když zakázkový list není adresován zmocněnci žalobce a provedené práce nasvědčují spíše rutinní výměně pneumatik (prodej 4 pneu 6 000 Kč, přezouvání 500 Kč, oprava plastů 350 Kč) než odstraňování následků dopravní nehody. Soud nařídil jednání na 9.1.2019, žalobce podáním došlým soudu 28.12.2018 požádal o odročení z důvodu, že jeho zmocněnec se musí dostavit dne 8.1.2019 v 10 hodin do Prahy na Ministerstvo pro místní rozvoj, což doložil výzvou ministerstva z 12.12.2018. Tento důvod soud nepovažoval za důležitý ve smyslu § 50 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“), což také žalobci a jeho zmocněnci sdělil (doručeno oběma 7.1.2019), neboť nešlo o kolizi jednání v rámci 1 dne a vzdálenost míst jednání reálně umožňovala, aby se zmocněnec do druhého dne přesunul k dalšímu jednání.
5. V den jednání 9.1.2019 byly soudu doručeny další žalobcovy procesní návrhy. Jednak žalobce trval na tom, že jím sdělený důvod pro odročení jednání je důležitý (k tomu se soud vyjádřil již výše), dále uvedl nový důvod pro odročení jednání a zároveň pro přerušování řízení, a to, že u Ministerstva pro místní rozvoj probíhá „řízení ve věci, přezkumu a zrušení omezení OOP v němž je řešena otázka, která má význam pro rozhodnutí soudu (*u této věci*), v dotčené části území u pozemků a staveb žalobce, ve

Shodu s prvopisem potvrzuje

kterém současně MMR rozhoduje o systémové podjatosti při přezkumu územního a vyvlastňovacího řízení žalovaného a odpůrce.“ K tomu soud uvádí, že tato formulace je příliš obecná na to, aby z ní mohl soud získat informace k porovnání s předmětem řízení vedeného soudem. Pokud řízením u MMR mínil žalobce již výše zmíněnou výzvu z 12.12.2018, pak z ní se podává, že žalobce doručil ministerstvu rozsáhlá a těžko identifikovatelná podání, proto byl žalobce (případně jeho zástupce) předvolán k objasnění podání. Soud za těchto okolností vyhodnotil návrh na odročení jednání a také na přerušení řízení jako nedůvodné. Žalobce dále navrhl spojení tohoto řízení s věcí, vedenou u zdejšího soudu pod sp.zn. 22 A 152/2016 „v zájmu hospodárnosti řízení“. Citovaná věc sp.zn. 22 A 152/2016 se sice týká týchž účastníků, avšak věcně nesouvisí, když tam je předmětem řízení přezkum rozhodnutí o zastavení řízení (týkající se umístění záměru „Brownfields“), kdežto zde se jedná o přezkum ve věci zamítnutí žádosti o vydání rozhodnutí o umístění stavby rodinného domu, pochopitelně na odlišném místě. Soud proto neshledal důvod pro spojení obou věcí. A konečně žalobce navrhl, aby do řízení přistoupili na straně žalovaného Město Bruntál a Ministerstvo pro místní rozvoj, a to „s ohledem na výše uvedené skutečnosti“. K tomu soud především uvádí, že přistoupení dalších účastníků do řízení je institutem občanského soudního řízení, nikoli s.ř.s. Z žalobcova podání zároveň není vůbec zřejmé, proč by v tomto soudním řízení mělo figurovat Město Bruntál či Ministerstvo pro místní rozvoj. K žalobcovým podáním ministerstvu se soud také již vyjadřoval výše. Ani tento návrh tedy soud neshledal důvodným.

6. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 s.ř.s.), a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
7. Z obsahu správních spisů soud zjistil, že žalobce podal žádost o vydání rozhodnutí o umístění stavby „Rodinný dům číslo popisné X, Bruntál, Karlovec“, žádost byla po proběhlém řízení zamítnuta stavebním úřadem dne 14.12.2015, s tím, že pozemek, na němž by měla být stavba umístěna, se nachází mimo zastavěné území, v ploše krajinné zeleně, kde jsou takové stavby, jakými je rodinný dům, nepřipustné, neboť by mohly narušit plnění hlavního využití, jímž je zachování ploch krajinné zeleně, zajišťující ekologickou stabilitu. O žalobcově odvolání rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím 23.3.2016.
8. Soud předesílá, že žaloba je na samé hranici projednatelnosti, když žalobcova podání jsou sice velmi obsáhlá, ale z převážné části zmatečná. Soud se přesto pokusil vypořádat výše nastíněné námitky, o nichž má za to, že je lze přiřadit k přezkoumávané věci. Soudu je z úřední činnosti známo, že výzvy k odstranění vad podání se v případě tohoto žalobce míjejí účinkem a vedou pouze k masivnímu nárůstu dalších zcela zmatečných podání.
9. Pokud jde o námitku, že předložil v průběhu řízení před stavebním úřadem studii posouzení záměru stavby a vlivu na krajinný ráz, nic takového se ve správním spise nenachází, je tam pouze materiál nazvaný „Stávající stav DOSTAVBA – DŘEVĚNICE bývalá fara...“, obsahující fotografie, technickou zprávu z roku 1992 a další historické materiály, tj. nic ohledně krajinného rázu a vlivu stavby na něj. Žalobcova námitka, že se správní orgány odmítly zabývat jím předloženou studií posouzení záměru stavby na krajinný ráz, je tedy nedůvodná.
10. Žalobní námitka, že stavební úřad byl povinen vyžádat si před vydáním stavebního povolení rozhodnutí okresního hygienika, je jednak obecná, když z ní není patrné, z jakého důvodu tak měl stavební úřad podle žalobce učinit ani jak byla pošlapána

žalobcová práva tím, že tak učiněno nebylo., Dále soud podotýká, že ve věci šlo o žádost o umístění stavby, nikoli o stavební povolení. Tuto žalobní námitku proto soud považuje za nedůvodnou.

11. K námitce, že v podkladech pro rozhodnutí stavebního úřadu chybí vyjádření žalovaného jakožto dotčeného orgánu státní správy, když stavba rodinného domu je umístována v chráněném území, soud odkazuje na odůvodnění rozhodnutí stavebního úřadu (str.3), kde jasně a srozumitelně uvedl, že záměr není v souladu s § 90 písm.a) zákona č. 183/2006 Sb., v příslušném znění (dále jen „stavební zákon“), proto nevyzýval žadatele k doplnění žádosti (o závazná stanoviska, rozhodnutí dotčených orgánů státní správy). Soud se s touto argumentací ztotožňuje a námitku tedy nepovažuje za důvodnou.
12. Pokud jde o žalobcovu námitku, že oznámil podjatost pracovníka správního orgánu a o tom nebylo rozhodnuto, pak také tato námitka je naprosto obecná a z obsahu správního spisu nic takového nevyplývá. Soud zároveň poukazuje na vyjádření žalovaného v odůvodnění napadeného rozhodnutí (str.8), že i podle žalovaného žalobce v tomto správním řízení námitku podjatosti neuplatnil. Ani tato žalobní námitka tedy není důvodná.
13. Soud pro úplnost uvádí, že je mu známo rozhodnutí rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 13.9.2016 č.j. 5 As 194/2014-36, této konkrétní věci se však podle jeho názoru nedotýká, právě s ohledem na charakter a obsah žalobcových použitelných námitek.
14. Soud tedy neprováděl žádné další dokazování a zamítl žalobu pro nedůvodnost v souladu s § 78 odst.7 s.ř.s.
15. V řízení byl plně procesně úspěšný žalovaný, který má v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. právo na náhradu nákladů řízení. Vzhledem k tomu, že podle obsahu spisu žalovanému žádné náklady řízení nad běžnou úřední činností nevznikly, soud rozhodl tak, že žádnému z účastníků náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti výroku I. tohoto rozhodnutí nejsou přípustné opravné prostředky.

Proti výrokům II. a III. tohoto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Ostrava 9. ledna 2019

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje